

Pro Biblioteca Sant Celoni

Al company Man-e-fly

Com el presoner que per primera volta pot ovirar el blavós cel; com el mariner que laç de navegar guaita aprop seu una llengua de terra, així jo he aplegat els breus mots per tu dedicats a parlar d'una Biblioteca.

Biblioteca..., precisament enclou aquest mot un dels meus ideals quin goig voldria veure obtingut per a nostra vila. Biblioteca, llibres, lletres; humana realització — per a mon gust — d'una dolça felicitat.

Mes disortadament, amic Man-e-fly, no són pas llibres el que fan falta a Sant Celoni; no són pas múltiples volums acuradament plaçats en bonics prestatges el que ens cal (i vergonya fa el dir-ho), que primerament hi hagi llegidors. Cal abans fomentar l'afició al llibre, al bon llibre; cal fer fugir el jovent del fetill de les novel·les de pocs fulls i menys profit.

Abans de construir, és indispensable saber per què i per qui construïm, no sia cas que ens trobem com aquell propietari que es feu fer una casa i quan la tingué acabada no va saber que posar-hi a dins i la feu derruir per inútil.

Emprenem-nos, doncs, els que ens plauen les lletres, els que tenim una mica de gust estètic i volem aprofitar un xic el temps, la fadigosa tasca de cercar entre els convilatans aficionats a fullejar un bon llibre o si no n'hi han — cosa possible —, despertar-los-hi aquesta bella i profitosa afició.

Cada nou adepte a la creuada del bon llibre és un incivil arrencat del catau de la vulgaritat, disposat a posar nostra terra en el lloc corresponent o fins potser superior, car les cures espirituals de les bones lectures són immillorables, fins diríem miraculoses.

Seria bona idea donar entenent al President de la Diputació que fent honor al país del seu Condat fundés una biblioteca a la vida capdal del Montseny. Alframent, crec que el poble li té donades proves de sa adhesió i aprecí.

Mes no crec tant necessària aquesta Biblioteca que podríem dir-ne superior.

Aquí ningú o quasi ningú sabem res. Vivim en el més apartat dels païssos i res ens amoïna. Podríem dir que, intel·lectualment, mai se'ns posarà cap pedra al fetge. Es clar que hi han excepcions com la de cert

artista que sap donar raó en breus quartel·les de tots els noms i obres d'autors antics i moderns. Encara que per això sols fa falta llegir un anunci de «Fundació Bernat Metge».

Resumint: a mon humilíssim juí, el que crec deuria cercar la Comissió de Cultura del Tennis és un lloc ben escaient on pogués habilitar-se un bon departament per a lectura.

Ventil·lació perfectíssima, forsa claror, llum escaienta, taules apropiades per a llegir i pendre notes, seients còmodes i llibres...

Llibres pocs, pocs relativament; no fan pas falta millers de volums per a nodrir l'ànima de llegir de la gent de casa nostra, amb pocs centenars de ben escollits n'hi hauria sobradament. Naturalment que deuria procurar-se que no hi hagués mai un llibre que ningú fullejés. Recordo que en certa Societat tenen forses volums que ningú ha encetat encara, l'únic que té *salida* és una col·lecció de «La Il·lustració Ibèrica» i una «Enciclopedia», cal comentar però, que el demés son llibres doctrinals i de tessi que a ningú interessin.

Apa doncs, amics, a seguir la tasca i a fer-la ben profitosa, que des de l'Olimp hauran de agrair-ho Virgili, Homer, Dant, Shakespeare, Guimerà i fins el Rector de Vallfogona.

BLANC-BLAI

¿Hi ha algú a qui desanimen les dificultats i que es doblega davant de la tempesta? Aquest farà poca cosa.

¿Hi ha algú que vullgui vèncer? Aquesta classe d'homes sempre vencen.

Joan Hunter

FÀBRICA DE LICORS

ENRIC LLADÓ

ARENYS DE MUNT

Demaneu arreu el Licor de moda

SANT JORDI

i el prou conegut

ANIS DEL TIGRE